

การออกแบบ ทดสอบ และหา แนวทางที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการ ออกแบบข้าวเปลือก โดยเทคนิคการ ทำให้ลบนำเข้าสั่น

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบ สร้าง และทดสอบเครื่องต้นแบบของแท้ข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำให้อบนรูนสัน ขนาดกำลังผลิต ๒.๕-๕.๐ ตันต่อชั่วโมง และพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับทางแนวทางการอบแห้งที่เหมาะสมที่สุด.

สภากาชาดไทยใช้ในการทดสอบเครื่องมือดังนี้ : อัตราการไฟลุกของอากาศอบแห้ง ๑.๙ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที, ความเร็วอากาศอบแห้ง ๑.๔ เมตรต่อวินาที, อุณหภูมิอากาศอบแห้งเฉลี่ย ๑๗๕-๑๘๐ องศาเซลเซียส, ระยะเวลาที่ช้าเปลือกอยู่ในห้องอบแห้งประมาณ ๑ นาที, ความสูงชั้นช้าวเปลือก ๑๑.๕ เซนติเมตร, สัดส่วนอากาศเรียนกลับ ๐.๘๕ และค่าความเข้มการสั่นประมาณ ๑ (ความถี่ ๗.๓ เอิร์ตซ์ และแอมป์ลิจูดในแนวเดียว ๕ มิลลิเมตร).

ผลการทดสอบ พบว่า เมื่อตัดการป้อนข้าวเปลือกเท่ากัน ๔,๔๒๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง สามารถลดความชื้นข้าวเปลือกจากร้อยละ ๒๘ เหลือร้อยละ ๒๓ ของฐานแห้ง โดยสิ้นเปลืองกำลังไฟฟ้าและน้ำมันดีเซล ๕,๖๙๖ วัตต์ และ ๑๗.๖ ลิตรต่อชั่วโมง ตามลำดับ, สิ้นเปลืองพลังงานปัจจุบันจำเพาะ ๖.๑๕ เมกะจูลต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย, กำลังไฟฟ้าที่ใช้ขับมอเตอร์พัดลมและมอเตอร์สั่นสะเทือนมีค่าประมาณร้อยละ ๕๕ ของมอเตอร์พัดลมกรณีอบแห้งด้วยเทคนิคการทำไฟฟ้าที่ไม่มีการอบแห้ง ๑๒ ชั่วโมงต่อวัน และ ๙๐ วันต่อปี จะมีค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องอบแห้งข้าวเปลือก ๑.๔ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องอบแห้ง ๐.๔ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอบแห้ง ๑ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย. เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่พัฒนาขึ้น พบว่าสามารถทำนายการอบแห้งข้าวเปลือกในระดับพอยต์มาร์บได้ สำหรับการอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไฟฟ้าขนาดกำลังผลิต ๕ ตันต่อชั่วโมง ความชื้นเริ่มต้นร้อยละ ๓๐ ของฐานแห้ง และความเร็วอากาศอบแห้ง ๒.๓ เมตรต่อวินาที. สภาวะเงื่อนไขการอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไฟฟ้าที่เหมาะสมที่สุดมีดังนี้ อุณหภูมิอากาศอบแห้ง ๑๔๙ องศาเซลเซียส, สัดส่วนอากาศเรียนกลับ ๐.๙๓ และความสูงชั้นข้าวเปลือก ๑๓.๕ เซนติเมตร, มีความลินส์เปลืองพลังงานปัจจุบันจำเพาะ ๕.๗๕ เมกะจูลต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย และความชื้นสุดท้ายร้อยละ ๒๔.๙ ของฐานแห้ง. สำหรับการอบแห้งโดยเทคนิคการทำไฟบนฐานสั่นที่กำลังการผลิตและความชื้นเริ่มต้นเท่ากัน แต่ใช้ความเร็วอากาศอบแห้ง ๑.๕ เมตรต่อวินาที สภาวะเงื่อนไขการอบแห้งที่เหมาะสมที่สุดมีดังนี้ : อุณหภูมิอากาศอบแห้ง ๑๔๓ องศาเซลเซียส, สัดส่วนอากาศเรียนกลับ ๐.๙๓, ความสูงชั้นข้าวเปลือก ๙.๙ เซนติเมตร, ความถี่การสั่นสะเทือน ๕ เอิร์ตซ์ และความเข้มการสั่นสะเทือน ๒.๕, มีความลินส์เปลืองพลังงานปัจจุบันจำเพาะ ๕.๓๖ เมกะจูลต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย และความชื้นสุดท้ายร้อยละ ๒๖.๐ ของฐานแห้ง.

สรุป การอบรมแห่งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไหลนรูนสั่นมีความลึกเปลี่ยงพลังงานประมวลภูมิจำเพาะน้อยกว่า เทคนิคการทำไหลที่ไม่สั่นประมาณร้อยละ ۷. การอบรมแห่งโดยเทคนิคการทำไหลนรูนสั่นใช้กำลังไฟฟาร่วมและ หน้าบันดีเซลเฉลี่ยเท่ากับ ۴.۵ กิโลวัตต์ และ ۲۰.۱ ลิตร์ต่อชั่วโมง ตามลำดับ, โดยมีค่ากำลังไฟฟาร่วมประมาณร้อยละ ۳۰ ของกำลังไฟฟาร่วมกรณีอบรมแห่งโดยเทคนิคการทำไหลที่ไม่มีการสั่น.

คำสำคัญ : การอุบัติเหตุทางถนน, การทำให้คนดื้อ, การทำให้คนหลงทาง

ສມ່າດ ໂສກລະນາຖອນ*†
ສມບູຮຸນ໌ ເວຊາມາ†
ສຸວັດນໍ້າ ຕຽບທັນວິນທໍ#
ວົງຄົກລຸນ໌ ຈີຍຕັນຕິເວທຍ#

*ราชบัณฑิต สำนักวิทยาศาสตร์

ราชบัณฑิตยสถาน

[†] គណន៍ផលិំងារនៃសេដ្ឋកិច្ច

ກອໂນໂລຢີພຣະຈອມເກລ້າຮ່າງໄວ

บทนำ

สมชาย โสภณรณฤทธิ์ และคณะ^๑ ได้ศึกษาสภาวะการอบแห้งข้าวเปลือก ความชื้นสูงด้วยเทคนิคการทำไฟล แบบต่อเนื่อง โดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ควบคู่ไปกับการทำทดลอง เมื่อพิจารณาให้มีอัตราการผลิตสูง มีความสัมประสิทธิ์ของพลังงานต่ำ และข้าวมีคุณภาพดี พบว่า ที่อุณหภูมิอากาศอบแห้ง ๑๖๕ องศาเซลเซียส ความชื้นเริ่มต้นของข้าวเปลือกร้อยละ ๓๐ ของฐานแห้ง ความชื้นสุดท้ายร้อยละ ๒๔ ของฐานแห้ง ความสูงชั้นข้าวเปลือก ๑๐ เซนติเมตร อัตราการไฟล จำเพาะของอากาศ ๐.๐๔๓ กิโลกรัมต่อวินาที-กิโลกรัมวัสดุแห้ง สัดส่วนอากาศ/เชื้อเพลิง ๐.๙๐ มีอัตราส่วนระหว่างพลังงานที่ใช้ระเหยน้ำต่ออัตราการผลิตต่ำสุด โดยสิ้นเปลือง พลังงานปัจจุบันจำเพาะ ๗.๙ เมกะจูลต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย มีค่าใช้จ่ายในการอบแห้ง ๒.๐๕ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย. จากการศึกษาเพิ่มเติม พบว่า ถ้าต้องการให้ข้าวเปลือกมีปริมาณข้าวตันสูง (ปริมาณข้าวหักต่ำ) ไม่ควรอบแห้งให้ความชื้นสุดท้ายของข้าวเปลือกต่ำกว่าร้อยละ ๒๓ ของฐานแห้ง และร้อยละ ๑๙ ของฐานแห้ง สำหรับกรณีที่ไม่มีการเทมเบอร์และกรณีที่มีการเทมเบอร์ ตามลำดับ และอุณหภูมิอากาศอบแห้งไม่ควรสูงกว่า ๑๕๐ องศาเซลเซียส.

Rysin[™] ศึกษาการอบแห้งอาหารโดยเทคนิคการทำไฟลและสั่น พบว่า ความเข้มการสั่นไม่ควรมีค่าเกิน ๓.๓

โดยค่าความเข้มการสั่นและแอมพลิจูดที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง ๑.๕-๒.๐ และ ๕-๑๐ มิลลิเมตร ตามลำดับ. Ringer และ Mujumdar[®] สร้างแผนภูมิสำหรับเลือกพารามิเตอร์การทำงานสำหรับการอบแห้งโดยใช้เทคนิคการทำไฟลบนฐานสั่น พบร่วมกับอัตราส่วนความเร็ว ภาคต่อความเร็วต่ำสุดที่ทำให้เกิดการทำไฟล และความเข้มการสั่นมีค่าไม่เกิน ๑.๑ และ ๓.๓ ตามลำดับ. ฐาน และคณะ^๒ ศึกษาการกระจายระยะเวลาที่อยู่ในห้องอบแห้งของวัสดุ (residence time distribution) และลักษณะเฉพาะของการอบแห้งในเครื่องอบแห้งโดยเทคนิคการทำไฟลบนฐานสั่นอย่างต่อเนื่องขนาดโรงงาน นำร่อง. วัสดุที่ใช้ในการทดลองคือข้าวสาลี และ Biyanning[®] (ชื่อทางการค้าของยารักษาโรคเยื่อจมูกอักเสบชนิดเม็ด). ตัวแปรที่ทำการศึกษาคือ ความเข้มการสั่น, อัตราการไฟลและมวลของอากาศ, อัตราการป้อนวัสดุ อุณหภูมิอากาศที่ทางเข้าห้องอบแห้ง และขนาดของวัสดุ, โดยพิจารณาการไฟลของวัสดุในเครื่องอบแห้งเป็นการไฟลแบบลูกสูบ (plug flow). จากการทำทดลองพบว่า ความเข้มการสั่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อระยะเวลาเฉลี่ยของวัสดุในห้องอบแห้ง และการกระจายของวัสดุ. เมื่อความเข้มการสั่นเพิ่มมากขึ้น ทำให้ระยะเวลาเฉลี่ยของวัสดุในห้องอบแห้งลดลง และอัตราการอบแห้งเพิ่มขึ้น. จากงานวิจัยด้านการอบแห้งโดยเทคนิคการทำไฟลบนฐานสั่นที่ผ่านมาข้างต้น สรุปได้ว่าความเข้ม

การสั่นควรมีค่า ๑.๕-๒.๐ และความถี่ของการสั่นควรมีค่า ๕-๒๕ เอิร์ตซ์ โดยควรใช้ความถี่ต่ำ เพื่อลดการสึกหรอ และประหยัดพลังงานไฟฟ้าของมอเตอร์สั่น และเพิ่มค่าแอมพลิจูดเพื่อเพิ่มความเข้มการสั่นแทน.

จากการที่มีการผลิตและใช้งานเครื่องอบแห้งโดยเทคนิคการทำไฟลอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และความต้องการลดกำลังไฟฟ้าของมอเตอร์พัดลม ซึ่งคาดว่าจะลดได้ถ้ามีการสั่นร่วมด้วย. ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบ สร้าง ทดสอบเครื่องตันแบบอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไฟลบนฐานสั่นขนาดกำลังการผลิต ๒.๕-๕.๐ ตันต่อชั่วโมง และพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับหาสภาวะเงื่อนไขที่เหมาะสมที่สุดในการอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไฟลบนฐานสั่น.

วิธีดำเนินการ

การพัฒนาเครื่องตันแบบและวิธีการทดลอง

ดำเนินการสร้างเครื่องอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไฟลบนฐานสั่น ขนาดกำลังผลิต ๕.๐ ตันต่อชั่วโมง ที่บริษัทไร์ซเอนจิเนียริ่ง ชัพ-พลาญ จำกัด ออกแบบตามหลักการเชื่อมต่อกับเครื่องอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไฟล แต่ใช้ความเร็วอากาศอบแห้งลดลง ทำให้ใช้มอเตอร์ขนาดเล็กลงจาก ๑๕ กิโลวัตต์ เหลือ ๗.๕ กิโลวัตต์. ได้ทำการทดลองที่

โรงเรียนข้าวหอมเผาการรังสรรค์ อำเภอ
บางปะน้ำ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วน
ประกอบเครื่องอบแห้งมีดังนี้

ห้องเผาไหม้และหัวพ่นไฟ
พัดลมแบบหอยโ่ยไปมาพัดโดย
หลังใช้มอเตอร์ขับขนาด ๗.๕ กิโลวัตต์
ห้องอบแห้งขนาด $0.6 \times 2.1 \times$
๑.๒ เมตร

และแผ่นตะแกรงกระจาดลม
ขนาด 0.6×2.1 เมตร หนา ๐.๕
มิลลิเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางรู
๑.๑ มิลลิเมตร

ระบบการสั่นประกอบด้วย ชุด
ลูกเบี้ยว ชุดสวิงบิงก์ และชุดสวิงลาน
มอเตอร์ขับระบบสั่น ขนาด ๑.๕ กิโล
วัตต์ (ความถี่ ๗.๓ เฮิร์ตซ์) ความ
เข้มการสั่น ๑ และแเอมเพลจูดในแนวเดิ่ง
๕ มิลลิเมตร)

ถังพักข้าวเปลือก
โรตารีป้อนและปล่อยข้าวเปลือก
เสากะพ้อ

ตู้ควบคุมระบบไฟฟ้า
ระบบท่ออากาศเวียนกลับ
และไซโคลน รายละเอียดแสดงไว้
ในรูปที่ ๑.

ในการทดลองได้เก็บตัวอย่างข้าว
เปลือกก่อนและหลังการอบแห้งทุก ๒๐
นาที เพื่อนำมาหาความชื้นและทดสอบ
คุณภาพ ก่อนการทดสอบคุณภาพ
ตัวอย่างข้าวเปลือกถูกเป่าجายอากาศ
แล้วล้อมจนความชื้นลดลงเหลือ
ประมาณร้อยละ ๑๔ ของฐานเปรียก.
วัดอุณหภูมิโดยใช้สายเทอร์มอคัปเปิล
(thermocouple) ชนิดเค ต่อเข้ากับ
ตัวบันทึกข้อมูล (data logger) ค่า
ความชื้นต้อง ± ๑ องศาเซลเซียส. วัด

ความเร็วลมโดย hot wire anemometer ค่าความชื้นต้อง ± ๑ รอยละ ๕
ที่ตำแหน่งต่างๆ ของเครื่องอบแห้ง
ดังแสดงในรูปที่ ๑ และวัดกำลัง
ไฟฟ้าโดยใช้ clamp-on meter ค่า
ความชื้นต้อง ± ๑ รอยละ ๐.๕.

การพัฒนาแบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ของการอบแห้ง

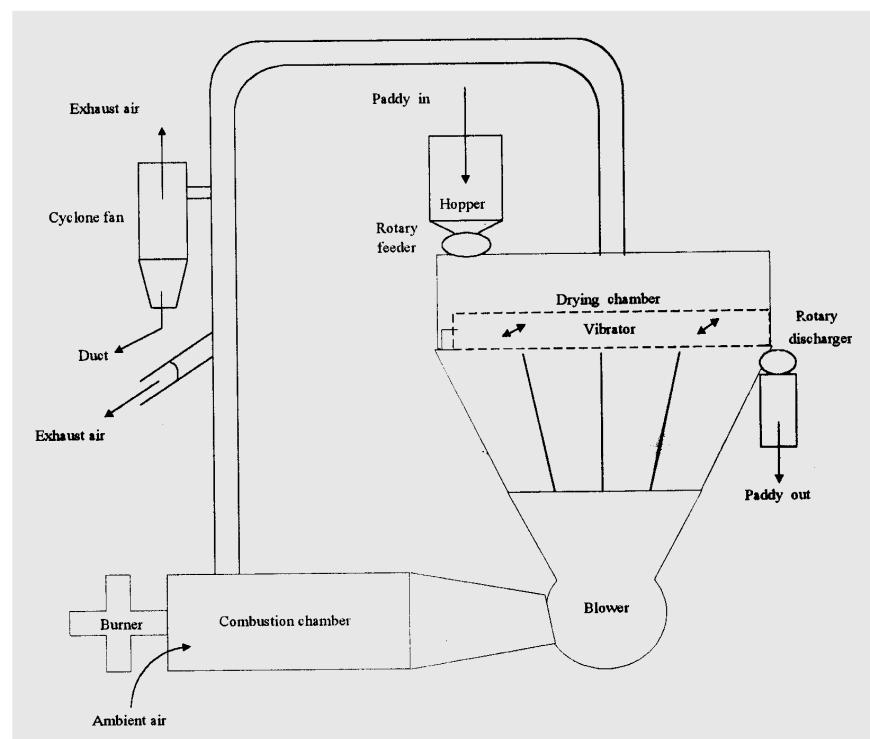
ช่วงอัตราการไหลดำเพาะของอากาศ
๐.๑๓-๐.๓๓ กิโลกรัมต่อวินาที-
กิโลกรัมวัสดุแห้ง และ ๐.๐๓-๐.๑๖
กิโลกรัมต่อวินาที-กิโลกรัมวัสดุแห้ง
ตามลำดับ, ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์
ใช้กับการพัฒนาแบบจำลองทาง
คณิตศาสตร์การอบแห้งข้าวเปลือก
โดยเทคนิคการทำไหลดำเพาะได้ โดย
ตั้งสมมุติฐานดังนี้

๑. เกิดสมดุลความร้อนระหว่าง
ข้าวเปลือกกับอากาศอบแห้ง

๒. การไหลดของข้าวเปลือกใน
ห้องอบแห้งเป็นการไหลดแบบลูกสูบ

๓. ข้าวเปลือกเกิดการไหลดอย่าง
สมบูรณ์ในห้องอบแห้ง

รูปที่ ๑ ผู้ผลิตเครื่องอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไหลดแบบสั่น

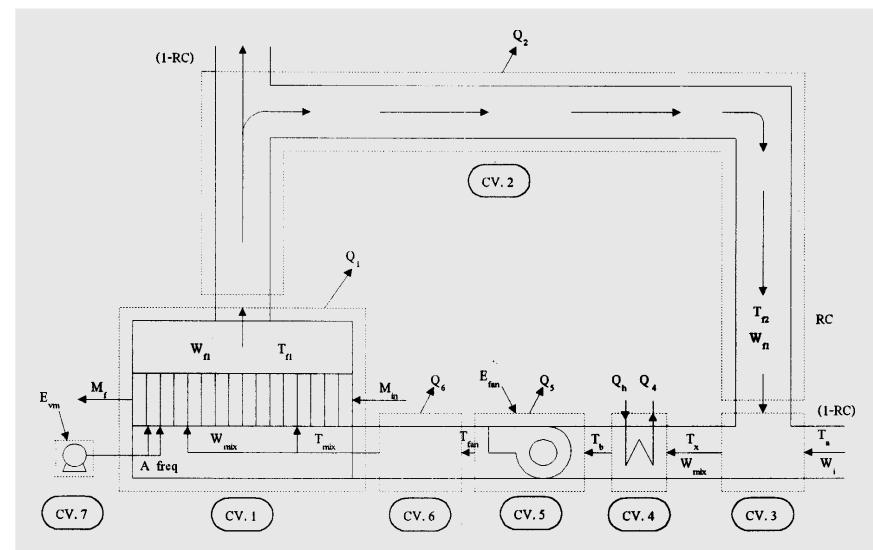

๔. อากาศไหหล่อผ่านเมล็ดข้าวเปลือกอย่างสม่ำเสมอ และ

๔. แรงลับซึ่งการสั่นสะเทือนมีทิศทางเดียวกับทิศทางของอากาศอบแห้ง. รูปที่ ๒ เป็นแผนภาพแสดงระบบอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไหหล่อและสั่น และปริมาตรควบคุมในแต่ละส่วนของระบบ จากกฎอนุรักษ์พลังงานและมวล, ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์เขียนแบบจำลองทางคณิตศาสตร์การอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไหอบนฐานสั่นได้ดังนี้

รูปที่ ๒

ผังแสดงบัญชารากบุคคลที่ใช้อุปกรณ์ข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไหหล่อและสั่น

การคำนวณเป็นแบบล่องผิด

$$W_{fl,i} = \frac{hp_i(M_i - M_{i+i})}{m_{mix,i}t_i} + W_{mix}$$

$$T_{fl,i} = \frac{Q_i/m_{mix} + c_a T_{mix} + W_{mix}(h_{fg} + c_v T_{mix})}{c_a + W_{fl,i}c_v} - \frac{W_{fl,i}h_{fg} + \Delta U_{p,i}}{c_a + W_{fl,i}c_v}$$

$$W_{mix} = (1 - RC)W_i + RCW_{fl}$$

$$T_x = \frac{RCm_{mix}c_a T_{f2} + RCm_{mix}W_{fl}(h_{fg} + c_v T_{f2}) - m_{mix}W_{mix}h_{fg}}{m_{mix}(c_a - W_{mix}c_v)} + \frac{m_i c_a T_a + m_i W_i(h_{fg} + c_v T_a)}{m_{mix}(c_a - W_{mix}c_v)}$$

$$P_t = P_L + P_{bv}$$

$$P_{bv} = P_b \Gamma^n \text{ where } n \text{ depends on density and size of particle}$$

$$T_b = T_{fan} - \left(\frac{P_m m_{mix}}{\rho_a h_f} + Q_5 \right) / m_{mix}(c_a + c_v W_{mix})$$

$$Q_h = m_{mix}(c_a + c_v W_{mix})(T_b - T_x) - Q_4$$

$$E_{fm} = \frac{P_t(m_{mix}/\rho_a)}{\eta_f \eta_{fm}}$$

$$E_{vm} = \frac{F_f[2\pi r(freq)]}{1000 \eta_{vm}} \quad \text{where } F_f = \mu \rho_{pc} A_b H \cdot g$$

$$MER = \frac{1000F(M_{in} - M_f)}{(1 + M_{in})}$$

- (๑) ลองถูก โดยสมมุติค่า W_{fl} และทำการตรวจสอบภายหลัง พิจารณาปริมาตรควบคุมที่ ๑ ในรูปที่ ๒ ซึ่งเป็นห้องอบแห้งข้าวเปลือก จากสมการการอบแห้งข้าวเปลือกของ สมชาติ โสภานรณฤทธิ์ และ สมเกียรติ ปรัชญาวรากร ๕ และสมชาติ โสภานรณฤทธิ์ และคณะ ๗, คำนวณการอบแห้งข้าวเปลือกโดยแบ่งข้าวเปลือกเป็น n ชั้น ตามแนวยาวของเครื่องอบแห้ง และใช้สมการที่ (๑) และ (๒) คำนวณหาสัดส่วนความชื้นของอากาศและ อุณหภูมิของอากาศหลังการอบแห้งของแต่ละชั้นได้ โดยอุณหภูมิของอากาศหลังอบแห้งและสัดส่วนความชื้นของอากาศหลังการอบแห้งเท่ากับค่าเฉลี่ยเลขคณิตของอุณหภูมิอากาศหลังการอบแห้งและสัดส่วนความชื้นของอากาศหลังการอบแห้ง ตั้งแต่ชั้นที่ ๑ ถึง n . สำหรับการคำนวณค่าอื่นๆ เช่น อุณหภูมิของ
- (๒)
- (๓)
- (๔)
- (๕)
- (๖)
- (๗)
- (๘)
- (๙)
- (๑๐)
- (๑๑)

อากาศก่อนเข้าห้องอบแห้ง, อุณหภูมิของอากาศเวียนกลับ, อุณหภูมิของอากาศก่อนเข้าหัวเพา, นำมันดีเซล, อุณหภูมิของอากาศหลังออกจากพัดลม, อัตราการสิ้นเปลี่ยนพลังงานความร้อน, อัตราการสิ้นเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าของมอเตอร์พัดลม, อัตราการสิ้นเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าของมอเตอร์สั่น และอัตราการระเหยน้ำของข้าวเปลือก, สามารถคำนวณได้จากสมการที่ ๑-๑๑.

การหาแนวทางการอุบแห้งที่เหมาะสมที่สุด

จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ และวิธีทางการคำนวณที่เหมาะสมที่สุด โดย grid search method สามารถคำนวณหาค่าความซึ้งสุดท้ายต่ำที่สุด และความลึกเฉลี่องพลังงานปัจจุบัน จำเพาะต่ำที่สุดซึ่งเป็นพังก์ชันจุดประสงค์ (objective functions) โดยการหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในครั้งแรก กำหนดให้พังก์ชันจุดประสงค์คือ ค่าความซึ้งสุดท้ายต่ำที่สุด ซึ่งเป็นพังก์ชันของสัดส่วนอาการเวียนกลับ (RC), ความสูงชั้นข้าวเปลือก (H), อุณหภูมิอาการคก่อนเข้าห้องอบแห้ง (T_{mix}), ความเข้มการสั่น (Γ) และความถี่การสั่น (freq), โดยมีความสัมพันธ์ดังได้อธิบายไว้แล้วตามแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ และสามารถเขียนรูปแบบสมการพังก์ชันจุดประสงค์ได้ดังนี้

Minimize y_1

$$= M_f(RC, H, T_{mix}, \Gamma, freq) \quad (12)$$

คำตอบของพังก์ชันจุดประสงค์

ที่เป็นไปได้ คือ ความชื้นสุดท้ายต่ำ
ที่สุดต้องมีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๙
ของฐานแห้ง เพื่อให้ได้ข้าวเปลือกมี
ปริมาณข้าวตันสูง และหลังการอบ
แห้งข้าวเปลือกควรลดความชื้นได้ไม่
ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ของฐานแห้ง และมี
อัตราการป้อนข้าวเปลือก ๒.๕-๓.๐
ตันต่อชั่วโมง ตามขนาดกำลังผลิต
ของเครื่องอบแห้ง ซึ่งสามารถเขียน
ความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ ดังนี้

$$19 \leq M_f \leq M_{in} - 4\% \text{ d.b.} \quad (3)$$

$$2.5 \leq F \leq 5.0 \text{ tons/h} \quad (64)$$

เงื่อนไขที่กำหนด คือการอบรม
แห่งเพื่อให้ได้ข้าวเปลือกคุณภาพดี
ซึ่งต้องมีเงื่อนไขการอบรมแห่งดังนี้ :
อุณหภูมิ อากาศอบแห้ง ๑๐๐-๑๔๐
องศาเซลเซียส และเพื่อให้ระบบของ
เครื่องอบแห้งโดยเทคนิคการไอล
บนฐานสั่นสามารถทำงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพภายใต้ความเร็ว
ความสามารถของเครื่องอบแห้ง ได้กำหนด
สภาพเงื่อนไขดังนี้ : ความสูงขั้นข้าว
เปลือกภายใต้ห้องอบแห้งระหว่าง ๕-
๒๐ เซนติเมตร สัดส่วนอากาศเรียน
กลับระหว่าง ๐-๐.๙๗ ความเข้มการ
สั่นระหว่าง ๑.๐-๒.๕ และความถี่การ
สั่นระหว่าง ๕-๒๕ เฮิร์ตซ์ และ
กำหนดให้ความเร็วอากาศอบแห้งมี
ค่าคงที่เท่ากับ ๒.๓ เมตรต่อนาที และ
๑.๕ เมตรต่อนาที สำหรับการอบแห้ง
ข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไอลและ
เทคนิคการทำไอลและสั่นตามลำดับ.
สาเหตุที่กำหนดให้ความเร็วอากาศ
อบแห้งมีค่าคงที่เนื่องจากที่ความเร็ว
อากาศอบแห้งต่ำกว่าค่าดังกล่าว ข้าว
เปลือกอาจเกิดสภาพการไหม้ไม่

สมบูรณ์ได้ ซึ่งสามารถเขียนสมการ
ความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$0 \leq RC \leq 0.97 \quad (96)$$

$$0.05 \leq H \leq 0.20 \text{ m} \quad (77)$$

$$100 \leq T_{mix} \leq 150^\circ\text{C} \quad (18)$$

$$1.0 \leq \Gamma \leq 2.5 \quad (48)$$

$$5 \leq \text{freq} \leq 25 \text{ Hz} \quad (\text{图} 10)$$

ในการหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุด
ครั้งที่ ๒ กำหนดให้ฟังก์ชันจดประสังค์
คือ ค่าความสัมเปลืองพลังงานปฐม-
ภูมิจำเพาะต่ำที่สุด ซึ่งคำนวณหาค่า
ได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่
กล่าวข้างต้น โดยเขียนรูปแบบสมการ
ฟังก์ชันจดประสังค์ได้ดังนี้

Minimze y_2
 $= \text{SPEC}(\text{RC}, H, T_{\text{mix}}, \Gamma, \text{freq})$ (图 6)

$$SHC = \frac{Qh}{MEP} \quad (43)$$

$$SPC = \frac{Et}{MER} \text{ เมื่อ } Et = Efm + Evm \text{ (เอกสาร)}$$

คำตอบของพังก์ชันจุดประสงค์ที่เป็นไปได้คือ ค่าความซึ่นสุดท้ายปรับนั้นได้ไม่เกินร้อยละ ๐.๕ ของฐานแห่ง จากค่าความซึ่นสุดท้ายต่ำที่สุดที่ได้จากการหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดครั้งแรก โดยมีเงื่อนไขที่กำหนดของการรอบแห่งข้าวเปลือกตามสมการที่ ๑๖ ถึง ๒๐ สามารถเขียนสมการความสัมพันธ์ของคำตอบของพังก์ชันจุดประสงค์ที่เป็นไปได้ดังนี้

$$(M_f - y_1) \leq 0.5\% \text{ d.b.} \quad (25)$$

จากการหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุด
ทั้ง ๒ ครั้งดังกล่าว จะทำให้สามารถ
หาสภาวะเงื่อนไขที่เหมาะสมที่สุด

ของการอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไหหลังและการอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไหหลังและสัน้ได้.

ผลและวิจารณ์

ผลการทดลอง

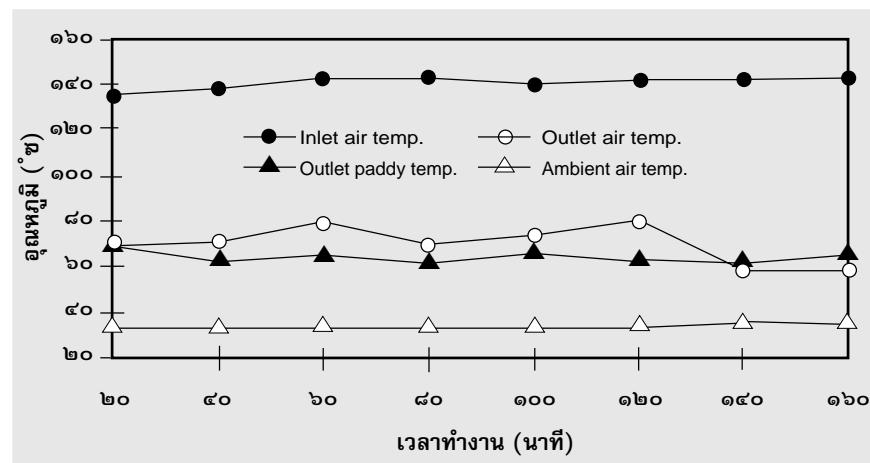
จากการทดลองอบแห้งข้าวเปลือกที่กำลังผลิต ๔.๘๒ ตันต่อชั่วโมง, อัตราการไหหลังของอากาศอบแห้ง ๑.๗ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที (ความเร็วอากาศอบแห้ง ๑.๔ เมตรต่อนาที), สัดส่วนอากาศเวียนกลับ ๐.๙๕, อุณหภูมิอากาศอบแห้งเฉลี่ยในช่วง ๑๒๕-๑๔๐ องศาเซลเซียส และความชื้นการสัน้ ๑ (ความถี่ ๗.๓ เฮิรตซ์ และแอมป์ลิจูดในแนวตั้ง ๕ มิลลิเมตร) ได้ ผลการทดลองสรุปไว้ในตารางที่ ๑.

ความชื้นข้าวเปลือกและอุณหภูมิในเครื่องอบแห้ง

รูปที่ ๓ แสดงอุณหภูมิ ณ จุดต่างๆ ของเครื่องอบแห้ง. กรณีที่อุณหภูมิอากาศก่อนเข้าห้องอบแห้งเฉลี่ยเท่ากับ ๑๔๐ องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อมมีค่าประมาณ ๓๕ องศาเซลเซียส และร้อยละ ๖๖ ตามลำดับ พบว่า อุณหภูมิข้าวเปลือกหลังออกจากห้องอบแห้งเฉลี่ยเท่ากับ ๖๔ องศาเซลเซียส. รูปที่ ๔ แสดงความชื้นเริ่มต้นของข้าวเปลือกมีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๒๙ ของฐานแห้ง และความชื้นหลังการอบแห้งเฉลี่ยร้อยละ ๒๓ ของฐานแห้ง ซึ่งพบว่าความชื้นค่อนข้างสม่ำเสมอ.

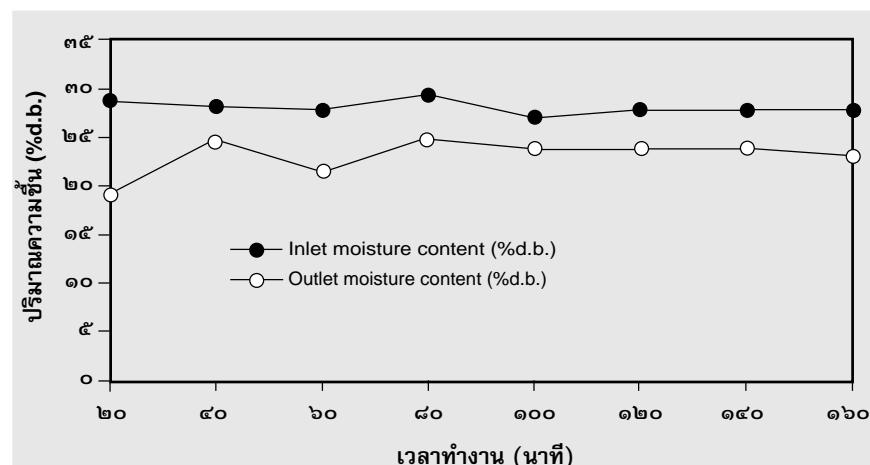
รูปที่ ๓

อุณหภูมิที่ตั้งหนาท่าทางเครื่องอบแห้ง (อุณหภูมิอากาศเข้าเผาเฉลี่ย = ๑๔๐ °C, ความ�ื้นของอากาศ = ๑, อัตราการไหอย่าง = ๑.๗๒ กก./วินาที, ปริมาณความชื้นชา้า = ๒๔% d.b., ความสูงของตัวอย่างบนฐาน = ๑๑.๕ ซม., ความเร็วของฐาน = ๑.๔ m./วินาที, ปริมาณความชื้นชาอ่อน = ๒๓% d.b.)

รูปที่ ๔

ผลความชื้นของข้าวเปลือกอากาศและหลังการอบแห้ง (อุณหภูมิอากาศเฉลี่ยเข้าเผา = ๑๔๐ °C, ความ�ื้นของอากาศ = ๑, อัตราไหอย่าง = ๑.๗๒ กก./วินาที, ความสูงของตัวอย่างบนฐาน = ๑๑.๕ ซม., ความเร็วของฐาน = ๑.๔ m./วินาที)

คุณภาพข้าวเปลือก

ในการทดสอบหาข้าวดัน ได้เก็บตัวอย่างข้าวเปลือกก่อนและหลังการอบแห้งทุก ๒๐ นาที พบว่าตัวอย่าง

ข้าวเปลือกที่อบแห้งด้วยอากาศแวดล้อมและเครื่องอบแห้งโดยเทคนิคการทำไหหลังและสัน้ (กรณีอุณหภูมิอากาศก่อนเข้าห้องอบแห้งเฉลี่ย ๑๔๐ องศา

เชลเชียส) มีข้าวตันเฉลี่ยร้อยละ ๓๒.๐ และ ๓๗.๐ ตามลำดับ ซึ่งข้าวตันที่ได้จากเครื่องอบแห้งโดยเทคนิคการทำไฟลและสั่นมากกว่าประมาณร้อยละ ๕ ดังรายละเอียดในรูปที่ ๕ ทั้งนี้ เป็นผลเนื่องมาจากการใช้อุณหภูมิอากาศอบแห้งที่เหมาะสม (๑๔๐ องศา เชลเชียส) และใช้เวลาในการอบแห้งสั่นประมาณ ๑ นาที เชื่อว่ามีการเกิดสภาพร้อน (เจลาทีไนเซชัน) ในเมล็ดข้าวเปลือก โดยเฉพาะที่ผิวซึ่งเหมือนกับผลที่ได้จากการทดลองศึกษาการอบแห้งข้าวเปลือกโดยใช้เทคนิคการทำไฟลของ อดิเทพ ทวีรัตนพานิช และคณะ^๙.

ในการทดสอบสีข้องข้าวสารจากตัวอย่างข้าวเปลือกที่อบแห้งด้วยอากาศแวดล้อมและเครื่องอบแห้งโดยเทคนิคการทำไฟลและสั่น พบร่วมมีความขาวเฉลี่ยประมาณ ๔๒.๕ และ ๔๑.๒ ตามลำดับ (ตามสเกลของเครื่องวัดความขาวยี่ห้อ Kett C-300) ซึ่งมีค่าต่างกันประมาณ ๑.๓ ตั้งรายละเอียดในรูปที่ ๖.

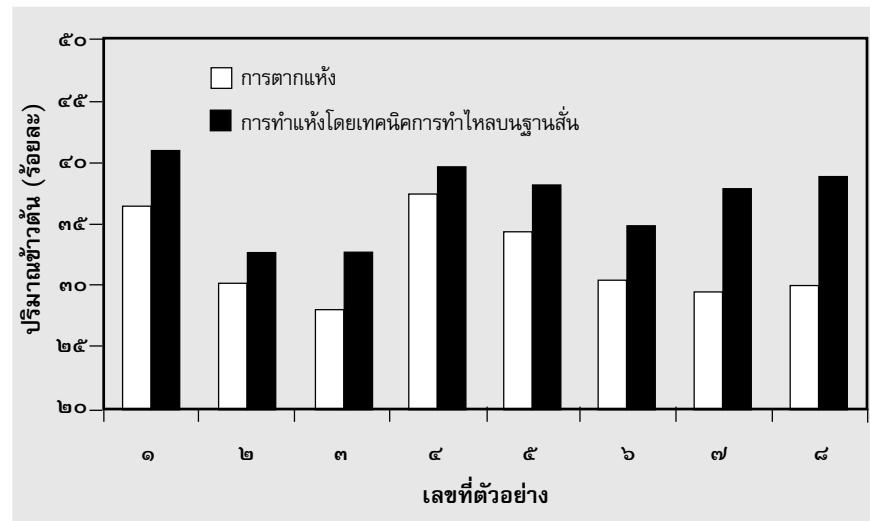
ความสินเปลืองพลังงานจำเพาะ (specific energy consumption)

ระบบใช้กำลังไฟฟ้ารวมเท่ากับ ๙,๖๔๖ วัตต์ แยกเป็นการใช้กำลังไฟฟ้าของแต่ละอุปกรณ์ดังนี้

๑. blower ร้อยละ ๕๕.๐
๒. vibrator ร้อยละ ๑๐.๔
๓. rotary feeder ร้อยละ ๖.๔
๔. rotary discharger ร้อยละ ๗.๑
๕. elevator ร้อยละ ๑๓.๐

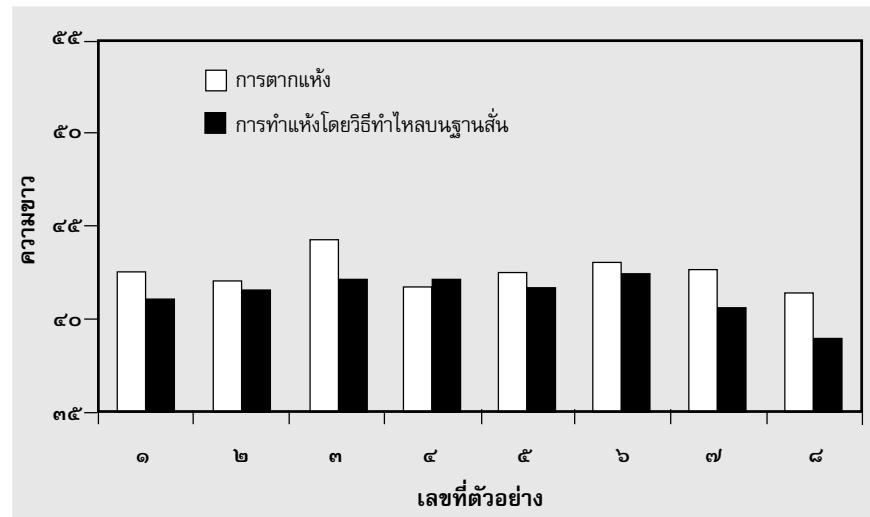
รูปที่ ๕

เปรียบเทียบข้าวทั้ง ๒ โดยการทำไฟลบนรูนสั่นกับการทำไฟลบนรูนสั่น (อุณหภูมิอากาศท่าเรือเฉลี่ย = ๑๔๐ °C, ความร้อนของการลับ = ๑, อัตราไส้ตัวอย่าง = ๑.๓๔ กก./วินาที, ปริมาณความชื้นข้าว = ๒๘% d.b., ความสูงของตัวอย่างบนรูน = ๑๑.๕ ซม., ความเร็วของรูน = ๐.๔ ม./วินาที, ปริมาณความชื้นข้าวออก = ๒๓% d.b.)

รูปที่ ๖

ความขาวของข้าวเปรียบเทียบระหว่างการทำแห้งโดยการทำไฟลบนรูนสั่นกับการทำไฟลบนรูน (อุณหภูมิอากาศท่าเรือเฉลี่ย = ๑๔๐ °C, ความร้อนของการลับ = ๑, อัตราไส้ตัวอย่าง = ๑.๓๔ กก./วินาที, ปริมาณความชื้นข้าว = ๒๘% d.b., ความสูงของตัวอย่างบนรูน = ๑๑.๕ ซม., ความเร็วของรูน = ๐.๔ ม./วินาที, ปริมาณความชื้นข้าวออก = ๒๓% d.b.)

๖. burner ร้อยละ ๘.๑

จากการทดสอบเครื่องอบว่า สิ้นเปลืองพลังงานปัจจุบันเฉลี่ย ๗๒๓.๑ เมกะจูลต่อชั่วโมง แบ่งเป็นกำลังไฟฟ้าในรูปพลังงานปัจจุบันเฉลี่ย ๘๗.๖ เมกะจูลต่อชั่วโมง (ใช้ค่า conversion factor = ๒.๖) และความร้อนเฉลี่ย ๖๓๕.๔ เมกะจูลต่อชั่วโมง สามารถระเหยน้ำได้ ๑๗.๖ กิโลกรัมต่อชั่วโมง สิ้นเปลืองพลังงานปัจจุบันเฉลี่ย ๘.๑๕ เมกะจูลต่อชั่วโมง น้ำที่ระเหย ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับของการอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไฟล์ที่ไม่มีการสั่น แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะกำลังไฟฟ้าที่ใช้ในมอเตอร์พัดลมและมอเตอร์สั่น พบร่วมใช้กำลังไฟฟ้าประมาณร้อยละ ๔๕ ของกำลังไฟฟ้าที่ใช้ในมอเตอร์พัดลมของการอบแห้งโดยใช้เทคนิคการทำไฟล์ที่ไม่มีการสั่น.

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องอบแห้งโดยเทคนิคการทำไฟล์และสั่น

เท่ากับ ๔๕๐,๐๐๐ บาท (คิดรวมค่าแรงงานและติดตั้ง) กำหนดให้มูลค่าชาากเครื่องเทากับร้อยละ ๑๐ ของค่าสร้างเครื่องอบแห้ง สำหรับค่าใช้จ่ายในส่วนอื่นๆ นั้น ได้อ้างอิงถึงผลที่ได้จากการทดสอบเครื่องดังนี้ กำลังผลิต ๔.๙๒ ตันต่อชั่วโมง ความชื้นเริ่มต้นและความชื้นสุดท้ายของข้าวเปลือกเฉลี่ยเทากับร้อยละ ๒๘ ของฐานแห้ง และร้อยละ ๒๓ ของฐานแห้ง ตามลำดับ สามารถระเหยน้ำได้เฉลี่ย ๑๙.๔ กิโลกรัมต่อชั่วโมง และกำหนดให้เครื่องทำงาน ๘๐ วันต่อปี. การวิเคราะห์แยกเป็น ๒ กรณี คือ

๑. กรณีเครื่องทำงาน ๑๒ ชั่วโมงต่อวัน และ

๒. กรณีเครื่องทำงาน ๒๔ ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในแต่ละกรณีมีดังนี้

กรณีเครื่องทำงาน ๑๒ ชั่วโมงต่อวัน สามารถอบแห้งข้าวเปลือกได้ ๕.๑๔ ตันต่อปี ค่าใช้จ่ายรวมในการอบแห้ง ๓๐๕.๐๑๕ บาทต่อปี แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องอบแห้ง

๑๐๐,๓๓๑ บาทต่อปี ค่าน้ำมันดีเซล ๑๗๐,๗๒๖ บาทต่อปี ค่ากำลังไฟฟ้า ๑๖,๐๗๐ บาทต่อปี ค่าบำรุงรักษาเครื่องอบแห้ง ๒๐,๐๐๐ บาทต่อปี และมูลค่าชาากเครื่องอบแห้งเทากับ ๑,๙๓๓ บาทต่อปี ดังนั้น จะได้ค่าใช้จ่ายรวมในการอบแห้ง ๔๙ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๑.๔๐ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย) แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องอบแห้ง ๑๙ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๐.๔๐ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย) และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอบแห้ง ๔๐ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๑ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย)

กรณีเครื่องทำงาน ๒๔ ชั่วโมงต่อวัน ค่าใช้จ่ายรวมในการอบแห้ง ๔๙.๔๐ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๑.๔๕ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย) แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องอบแห้ง ๙.๔๐ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๐.๔๕ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย) และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอบแห้ง ๔๐ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๑ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย)

ตารางที่ ๑ การทดสอบสมรรถภาพของการอบแห้งโดยวิธีทำไฟล์บนฐานสั่น (ความสูงของตัวอย่างบนฐาน = ๑๑.๕ ซม., ความเร็วของฐาน = ๑๑.๕ ซม./วินาที, ความเข้มของการสั่น = ๑, สัดส่วนอาหาร/เวย์นกลับ = ๐.๔๕, อัตราการใส่ตัวอย่าง = ๔๔๒.๑ กก./ซม.)

T_{mix}	M_{in}	M_f	อัตราอุณหภูมิของข้าวเปลือก ชาเขียว	ข้าวตันที่ได้จาก การตากแห้ง (%)	ข้าวตันที่ได้จากเทคนิค การทำไฟล์ (%)	ความชื้นของข้าว จากการตาก (%)	ความชื้นของข้าว โดยวิธีเทคนิค (%)	SPC	SHC
(°ซ.)	(% d.b.)	(% d.b.)	(°ซ.)	(%)	(%)	(%)	(%)	(เมกะจูลต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย)	(เมกะจูลต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย)
๑๒๕	๒๖.๕	๒๗.๗	๖๒	๗๗.๐	๗๙.๕	๔๒.๕	๔๒.๙	๐.๗/๗	๕.๔๗
๑๗๗	๒๔.๑	๒๐.๗	๖๗	๗๕.๒	๗๗.๕	๔๑.๕	๔๑.๐	๐.๖๖	๔.๖๙
๑๔๐	๒๕.๐	๒๗.๐	๖๔	๗๙.๐	๗๗.๐	๔๒.๕	๔๑.๒	๐.๔๘	๓.๘๐

กิโลกรัมน้ำที่ระเหย)

ความถูกต้องของแบบจำลอง ทางคณิตศาสตร์

การเปรียบเทียบค่าความชื้นสุดท้าย ความสิ้นเปลืองพลังงาน ความร้อนจำเพาะ ความสิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้า และความสิ้นเปลืองพลังงานปฐมภูมิจำเพาะ ที่ได้จากการทดลองกับค่าที่ได้จากการแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ แสดงไว้ในตารางที่ ๒ พ布ว่า ความถูกต้องของการทำนายอุณหภูมิอากาศก่อนและหลังการอบแห้ง มีความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ ๓.๓ และร้อยละ ๓๗.๕ ตามลำดับ สาเหตุที่ทำให้ผลการทำนายอุณหภูมิอากาศหลังการอบแห้งคลาดเคลื่อนจากค่าที่ได้จากการทดลองมากอาจเนื่องมาจากการอบแห้งจริงมีการรักษาของอากาศอบแห้งบริเวณรอยเชื่อมระหว่างระบบสั่นกับห้องอบแห้ง

แต่ในแบบจำลองไม่มีไดคิดถึงการรั่วของอากาศอบแห้ง ทำให้อุณหภูมิของอากาศอบแห้งที่ได้จากแบบจำลองมีค่าสูงกว่าค่าที่ได้จากการทดลองสำหรับความคลาดเคลื่อนของการทำงานความชื้นสุดท้ายของข้าวเปลือก มีค่าน้อยกว่าร้อยละ ๖.๖ ความคลาดเคลื่อนของความสิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้าปฐมภูมิจำเพาะมีค่าน้อยกว่าร้อยละ ๒๐.๙ และความคลาดเคลื่อนของความสิ้นเปลืองพลังงานความร้อนจำเพาะมีค่าน้อยกว่าร้อยละ ๓๕.๓ ประสิทธิภาพมอเตอร์พัดลมและมอเตอร์สั่นเทากับร้อยละ ๘๘ และ ๘๕ ตามลำดับ และประสิทธิภาพหัวเผาน้ำมันดีเซลเทากับร้อยละ ๙๓

การหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุด

จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ และวิธีการหาแนวทางการอุบแห้งที่เหมาะสมที่สุด พบร่วมในการให้ระบบ

สามารถลดความชื้นของข้าวเปลือก
ภายหลังการอบแห้งให้คลาดเคลื่อน
จากค่าความชื้นสุดท้ายที่ตั่งที่สุดไม่
เกินร้อยละ ๐.๕ ของฐานแห้ง และมี
ความสัมบูรณ์ของพังงานปฐมภูมิ
จำเพาะต่ำที่สุดด้วย สภาวะเงื่อนไข
การอบแห้งข้าวเปลือกที่เหมาะสมที่สุด
แสดงสรุปไว้ในตารางที่ ๓ และ ตาราง
ที่ ๔ สำหรับการอบแห้งข้าวเปลือก
ที่ขนาดกำลังผลิต ๕ ตันต่อชั่วโมง
ความชื้นเริ่มต้นเท่ากับร้อยละ ๓๐ ของ
ฐานแห้ง และความเร็วอากาศอบแห้ง
๒.๓ เมตรต่อวินาที สภาวะเงื่อนไข^๑
การอบแห้งข้าวเปลือกที่ เหมาะที่สุด
โดยเทคนิคการทำไอลมีดังนี้ อุณหภูมิ
อากาศอบแห้ง ๑๕๙ องศาเซลเซียส
สัดส่วนอากาศเวียนกลับ ๐.๙๓ และ
ความสูงชั้นข้าวเปลือก ๑๑.๙ เซนติ-
เมตร มีความสัมบูรณ์ของพังงานปฐม-
ภูมิจำเพาะเท่ากับ ๕.๗๔ เมกะจูลต่อ
กิโลกรัมน้ำที่ระเหย และความชื้นสุด

ตารางที่ ๒ การเปรียบเทียบผลการอุบแห้งระหว่างผลการทดลองกับผลจากเทคโนโลยีการทำไฟล์

T _{fan} (°C)	F (t/h)	H (m)	M _{in} (% d.b.)	T _{mix} (°C)	Error (%)	M _f (% d.b.)	Error (%)	T _{f1} (°C)	Error (%)	SHC (MJ/kg-water evaporated)	Error (%)	SPC (MJ/kg-water evaporated)	Error (%)					
				Exp.	Sim.	Exp.	Sim.	Exp.	Sim.	Exp.	Sim.	Exp.	Sim.					
130	3.12	0.115	25.9	120	124	3.3	22.5	22.6	0.4	65.2	76.2	16.9	6.45	5.88	-8.8	0.90	0.90	0
140	4.72	0.147	26.7	130	133	3.0	23.3	23.9	2.5	65.8	77.5	17.8	4.83	5.46	13.0	0.73	0.82	12.3
150	6.42	0.119	25.9	140	143	1.7	23.3	23.4	0.2	59.4	75.5	27.1	4.93	5.13	4.1	0.70	0.57	-18.6
150	6.09	0.150	25.9	140	142	1.5	23.7	23.4	-1.1	56.1	77.1	37.5	6.70	5.49	-18.1	0.85	0.70	-17.6
150	5.10	0.150	26.1	139	142	2.2	23.4	23.3	-0.3	62.2	80.9	30.0	6.01	5.47	-9.0	0.79	0.73	-7.6
130	4.82	0.115	26.8	125	124	-0.5	23.7	24.1	1.7	56.0	71.7	27.9	5.47	5.16	-5.7	0.77	0.76	-1.3
140	4.82	0.115	24.1	132	133	0.4	20.7	21.5	3.9	57.3	77.6	35.4	4.69	5.72	22.0	0.66	0.76	15.2
150	4.82	0.115	28.0	140	143	1.9	23.0	24.5	6.6	63.7	77.6	21.7	3.80	5.14	35.3	0.48	0.58	20.8

Note: Exp. = experimental results, Sim. = simulation results

ตารางที่ ๓ สภาพการทำงานที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการอบแห้งข้าวเปลือกบนร้อนไฟฟ้า (สภาพการทำงานที่เหมาะสม $T_a = 30^\circ C$, $T_{wb} = 25^\circ C$, $M_{in} = 30\% d.b.$, $V = 2.3 m/s$)

F	T_{fan}	T_{mix}	RC	H	M_f	Total electricity consumption	Average fuel consumption	SPEC
(tons/h)	(°C)	(°C)	(%)	(m)	(% d.b.)	(kW)	(l/h)	(MJ/kg-water evaporated)
3	154	150	94	0.164	23.0	22.6	22.8	6.48
4	154	150	93	0.135	24.1	20.6	24.7	6.03
5	153	149	93	0.119	24.9	19.6	26.2	5.74

ตารางที่ ๔ สภาพการทำงานที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการอบแห้งข้าวเปลือกโดยการทำไฟบนร้อนสั่น (สภาพการทำงานที่เหมาะสม $T_a = 30^\circ C$, $T_{wb} = 25^\circ C$, $M_{in} = 30\% d.b.$, $V = 1.5 m/s$)

F	T_{fan}	T_{mix}	RC	H	freq	Γ	M_f	Total electricity consumption	Average fuel consumption	SPEC
(tons/h)	(°C)	(°C)	(%)	(m)	(Hz)	(%)	(% d.b.)	(kW)	(l/h)	(MJ/kg-water evaporated)
3	152	145	89	0.110	5	2.5	24.6	5.4	19.2	5.98
4	150	144	86	0.103	5	2.5	25.5	5.6	20.1	5.61
5	150	143	83	0.099	5	2.5	26.0	5.9	21.1	5.36

ท้ายเท่ากับร้อยละ ๒๔.๙ ของร้อนแห้ง และสำหรับการอบแห้งโดยเทคนิค การทำไฟบนร้อนสั่นที่กำลังการผลิต และความชื้นเริ่มต้นเท่ากัน แต่ความเร็วอากาศอบแห้งเท่ากับ ๑.๕ เมตร ต่อวินาที สภาวะเงื่อนไขการอบแห้งที่เหมาะสมที่สุด มีดังนี้ อุณหภูมิอากาศอบแห้ง ๑๕๓ องศาเซลเซียส สัดส่วนอากาศเวียนกลับ ๐.๘๓ ความสูงชั้นข้าวเปลือก ๙.๙ เซนติเมตร ความถี่การสั่น ๕ เฮิร์ตซ์ และความเข้มการสั่น ๒.๕ มีความสัมประสิทธิ์ พลังงานปัจจุบันจำเพาะเท่ากับ ๕.๓๖ เมกะจูลต่อกรัมน้ำที่ระเหย และ

ความชื้นสูดท้ายเท่ากับร้อยละ ๒๖.๐ ของร้อนแห้ง

สรุป

๑. จากการทดสอบเครื่องอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไฟบนร้อนสั่น โดยมีสภาวะเงื่อนไขการอบแห้งดังนี้ กำลังการผลิต ๔.๙๒ ตันต่อชั่วโมง ความสูงของตัวอย่างบนร้อน ๑๑.๕ เซนติเมตร อัตราการไฟอากาศอบแห้ง ๑.๗ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที ความเร็วอากาศอบแห้ง ๑.๕ เมตรต่อวินาที สัดส่วนอากาศเวียนกลับ

๐.๘๕ และความเข้มการสั่นประมาณ ๑ (ความถี่ ๗.๓ เฮิร์ตซ์ และแอมเพลจูด ในแนวตั้ง ๕ มิลลิเมตร) ในกรณีที่ใช้อุณหภูมิอากาศก่อนเข้าห้องอบแห้ง เฉลี่ย ๑๔๐ องศาเซลเซียส สามารถสรุปผลการทดลองได้ดังนี้

๑.๑ เครื่องอบแห้งโดยเทคนิคการทำไฟบนร้อนสั่น สามารถลดความชื้นข้าวเปลือกโดยเฉลี่ยจากร้อยละ ๒๔ ของร้อนแห้ง เหลือร้อยละ ๒๓ ของร้อนแห้ง ความชื้นค่อนข้างสม่ำเสมอตลอดช่วงการทดลอง อุณหภูมิข้าวเปลือกที่ออกจากห้องอบแห้งเฉลี่ย ๖๔ องศาเซลเซียส.

๑.๒ ตัวอย่างข้าวเปลือกที่ผ่านการอบด้วยอากาศแวดล้อม มีข้าวตันเฉลี่ยร้อยละ ๓๒ และจากตัวอย่างข้าวเปลือกที่ผ่านการอบแห้งโดยเทคนิคการทำไห伦นฐานสั่น มีข้าวตันเฉลี่ยร้อยละ ๓๗ ซึ่งสูงกว่าประมาณร้อยละ ๕.

๑.๓ ตัวอย่างข้าวเปลือกที่ผ่านการอบด้วยอากาศแวดล้อมและที่ผ่านการอบแห้งโดยเทคนิคการทำไห伦นฐานสั่นร้อยละ ๔๒ และ ๔๑ ตามลำดับ (ตามสเกลเครื่องวัดความขาวยี่ห้อ Kett C-300).

๑.๔ การอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไห伦นฐานสั่นมีความสิ้นเปลืองพลังงานปัจจุบัน จำเพาะรวมเฉลี่ย ๖.๑๕ เมกะจูลต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย โดยกำลังไฟฟ้ารวมที่ใช้ในการขับมอเตอร์พัดลมและมอเตอร์สั่น มีค่าประมาณร้อยละ ๔๕ ของกรณีการอบแห้งโดยเทคนิคการทำไห伦ที่ไม่มีการสั่น.

๒. ค่าใช้จ่ายในการอบแห้ง กรณีที่ดำเนินการอบแห้งข้าวเปลือก ๑๒ ชั่วโมงต่อวัน ๙๐ วันต่อปี ค่าใช้จ่ายรวมในการอบแห้ง ๕๙ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๑.๕๐ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย) โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องอบแห้ง ๑๙ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๐.๕๐ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย) และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอบแห้ง ๔๐ บาทต่อตันข้าวเปลือก (๑ บาทต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย).

๓. แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

ของการอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไห伦นฐานสั่นสามารถทำนายการอบแห้งข้าวเปลือกพอยอมรับได.

๔. จากการจำลองแบบปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่สภาวะเงื่อนไขการอบแห้งที่เหมาะสมที่สุด สำหรับขนาดกำลังผลิต ๔ ตันต่อชั่วโมง และความชื้นเริ่มต้นของข้าวเปลือกร้อยละ ๓๐ ของฐานแห้ง พบร่วมกับการอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไห伦นฐานสั่นมีความสิ้นเปลืองพลังงานปัจจุบันจำเพาะน้อยกว่าการอบแห้งโดยเทคนิคการทำไห伦ประมาณร้อยละ ๗ โดยมีค่าความชื้นสุดท้ายของข้าวเปลือก ๒๖ ของฐานแห้ง และความสิ้นเปลืองพลังงานปัจจุบันจำเพาะเท่ากับ ๕.๓๖ เมกะจูลต่อ กิโลกรัมน้ำที่ระเหย.

๕. การอบแห้งข้าวเปลือกโดยเทคนิคการทำไห伦นฐานสั่น ที่ขนาดกำลังผลิตข้าวเปลือก ๔ ตันต่อชั่วโมง สิ้นเปลืองกำลังไฟฟ้าและน้ำมันดีเซลเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๙ กิโลวัตต์ และ ๒๑.๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ตามลำดับ โดยกำลังไฟฟ้ารวมทั้งหมดมีค่าประมาณร้อยละ ๓๐.๑ ของกำลังไฟฟ้ารวมทั้งหมด สำหรับกรณีอบแห้งโดยเทคนิคการทำไห伦ที่ไม่มีการสั่น.

กิตติกรรมประกาศ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และ Australian Centre for International Agricultural Research ให้การสนับสนุนโครงการวิจัยนี้ บริษัท ไรซ์เซ็นทรัล เอ็นจีเนียร์ ชัพพลาย จำกัด ได้

อำนวยความสะดวกและช่วยสร้างเครื่องอบแห้ง.

เอกสารอ้างอิง

๑. สมชาติ ไสกันรรณฤทธิ์, สมเกียรติ ปรัชญา-วรารักษ์, อรอนงค์ ศรีพวากุล. Development of cross-flow fluidized bed paddy dryer. Drying Technology 1996; 14: 2397-410.
๒. สมชาติ ไสกันรรณฤทธิ์, สมบูรณ์ เวชกามา, ชนิดย์ สวัสดีเสวี, ณัฐพลด ภูมิสถาด. Managing moist paddy by drying, tempering and ambient air ventilation. Drying Technology, 1999; 17(1&2): 335-44.
๓. Rysin AP. Theory and technology of food product drying in fluidized vibration bed. Drying of Solids, New York, International Science Publisher and Oxford & IBH publishing Co. Ltd., 1992: 86-99.
๔. Ringer D, Mujumdar AS. Flow and immersed surface heat transfer in a vibro-fluidized bed. Proceedings of Third International Symposium on Drying at McGill University, 1982; 1: 67-73.
๕. Han W, Mai B, Gu T. Residence time distribution and drying characteristics of a continuous vibro-fluidized bed. Drying Technology 1991; 9(1): 159-81.
๖. สมชาติ ไสกันรรณฤทธิ์, สมเกียรติ ปรัชญา-วรารักษ์. Optimum strategy for fluidized bed paddy drying. Drying Technology 1994; 12: 1667-86.
๗. อดิเทพ ทวีรัตนพานิช, สมชาติ ไสกันรรณฤทธิ์, สมบูรณ์ เวชกามา, งามชื่น คงเสรี, ศุนันทา วงศ์ปะชาน. Effect of drying on head rice yield using fluidization technique. Drying Technology 1999; 17(1&2): 345-54.
๘. สมชาติ ไสกันรรณฤทธิ์, วทัญญู รอดประพันธ์, สมบูรณ์ เวชกามา. Mobile fluidized bed paddy dryer. Drying Technology, 1998; 16: 1501-13.

ສัญลักษณ์

A	คือ แอมเพลจูดการสั่น, มิลลิเมตร
A_b	คือ พื้นที่ฐาน, ตารางเมตร
c_a	คือ ความร้อนจำเพาะของอากาศแห้ง, กิโลจูลต่อกิโลกรัม-องศาเซลเซียส
c_v	คือ ความร้อนจำเพาะของไอน้ำในอากาศ, กิโลจูลต่อกิโลกรัม-องศาเซลเซียส
E_{fm}	คือ อัตราการสิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้าของมอเตอร์พัดลม, กิโลวัตต์
E_t	คือ อัตราการสิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้าในรูปพลังงานปฐมภูมิ, กิโลวัตต์
E_{vm}	คือ อัตราการสิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้าของมอเตอร์สั่น, กิโลวัตต์
F	คือ อัตราการป้อนข้าวเปลือก, ตันต่อชั่วโมง
F_f	คือ แรงด้านทานการหมุนของระบบสั่น, นิวตัน
freq	คือ ความถี่การสั่น, เฮิรตซ์
g	คือ ความเร่งจากแรงโน้มถ่วง, ตารางเมตรต่อวินาที
H	คือ ความสูงชั้นข้าวเปลือก, เมตร
h_{pi}	คือ มวลแห้งของข้าวเปลือกที่ชั้นที่ i, กิโลกรัม
h_{fg}	คือ ความร้อนแผงของการระเหยของน้ำ, กิโลจูลต่อกิโลกรัม
M_i	คือ ความชื้นของข้าวเปลือกเมื่อให้เข้าชั้นที่ i, ร้อยละ
M_{i+1}	คือ ความชื้นของข้าวเปลือกเมื่อให้เข้าชั้นที่ i+1, ร้อยละ
MER	คือ อัตราการระเหยน้ำของข้าวเปลือก, กิโลกรัมน้ำต่อชั่วโมง
m_i	คือ อัตราการให้เลี้ยงมวลของอากาศเวดล้อม, กิโลกรัมต่อวินาที
M_{in}	คือ ความชื้นเริ่มต้นของข้าวเปลือก, ร้อยละ
M_f	คือ ความชื้นสุดท้ายของข้าวเปลือก, ร้อยละ
m_{mix}	คือ อัตราการให้เลี้ยงมวลของอากาศอบแห้ง, กิโลกรัมต่อวินาที
$m_{mix,i}$	คือ อัตราการให้เลี้ยงมวลของอากาศอบแห้งเมื่อให้เข้าชั้นที่ i, กิโลกรัมต่อวินาที
P_b	คือ ความดันลดคร่อมฐานข้าวเปลือก, กิโล帕斯คัล
P_{bv}	คือ ความดันลดคร่อมฐานข้าวเปลือกสั่น, กิโล帕斯คัล
P_L	คือ ความดันลดของระบบไม่รวมความดันลดคร่อมฐานข้าวเปลือกสั่น, กิโล帕斯คัล
P_t	คือ ความดันลดของระบบ, กิโล帕斯คัล
Q_1	คือ อัตราการสูญเสียความร้อนของห้องอบแห้งให้กับสิ่งแวดล้อม, กิโลวัตต์
Q_2	คือ อัตราการสูญเสียความร้อนท่ออากาศเรียนกลับให้กับสิ่งแวดล้อม, กิโลวัตต์
Q_4	คือ อัตราการสูญเสียความร้อนของหัวเผาน้ำมันดีเซลให้กับสิ่งแวดล้อม, กิโลวัตต์
Q_5	คือ อัตราการสูญเสียความร้อนของพัดลมให้กับสิ่งแวดล้อม, กิโลวัตต์
Q_6	คือ อัตราการสูญเสียความร้อนของท่ออากาศหลังออกจากพัดลมให้กับสิ่งแวดล้อม, กิโลวัตต์
Q_h	คือ อัตราการสิ้นเปลืองพลังงานความร้อน, กิโลวัตต์
r	คือ รัศมีของเพลาลูกเบี้ยวของมอเตอร์สั่น, เมตร

RC	คือ สัดส่วนอากาศเวียนกลับ, เศษส่วน
SHC	คือ ความสิ้นเปลืองพลังงานความร้อนจำเพาะ, เมกะจูลต่อกิโลกรัมน้ำที่ระเหย
SPC	คือ ความสิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้าปฐมภูมิจำเพาะ, เมกะจูลต่อกิโลกรัมน้ำที่ระเหย
SPEC	คือ ความสิ้นเปลืองพลังงานปฐมภูมิจำเพาะ, เมกะจูลต่อกิโลกรัมน้ำที่ระเหย
T _a	คือ อุณหภูมิกระเบ้าแห้งของอากาศแวดล้อม, องศาเซลเซียส
T _b	คือ อุณหภูมิอากาศก่อนเข้าพัดลม, องศาเซลเซียส
T _{fan}	คือ อุณหภูมิอากาศหลังออกจากพัดลม, องศาเซลเซียส
T _{f1}	คือ อุณหภูมิอากาศหลังการอบแห้ง, องศาเซลเซียส
T _{f1,i}	คือ อุณหภูมิอากาศหลังการอบแห้งที่ชั้นที่ i, องศาเซลเซียส
T _{f2}	คือ อุณหภูมิอากาศเวียนกลับ, องศาเซลเซียส
T _{mix}	คือ อุณหภูมิอากาศก่อนเข้าห้องอบแห้ง, องศาเซลเซียส
T _{wb}	คือ อุณหภูมิกระเบ้าเปียกของอากาศแวดล้อม, องศาเซลเซียส
T _x	คือ อุณหภูมิอากาศก่อนเข้าห้องเผาผ่านมันดีเซล, องศาเซลเซียส
t _i	คือ ระยะเวลาที่ข้าวเปลือกเคลื่อนที่จากชั้นที่ i ไปยังชั้นที่ i+1, วินาที
ΔU _{p,i}	คือ การเปลี่ยนแปลงพลังงานภายในของเมล็ดข้าวเปลือกต่อหนึ่งหน่วยมวลอากาศแห้งที่ชั้นที่ i, กิโลจูลต่อกิโลกรัมอากาศแห้ง
W _i	คือ สัดส่วนความชื้นของอากาศใหม่, กิโลกรัมน้ำต่อกิโลกรัมอากาศแห้ง
W _{mix}	คือ สัดส่วนความชื้นของอากาศก่อนเข้าห้องอบแห้ง, กิโลกรัมน้ำต่อกิโลกรัมอากาศแห้ง
W _{f1}	คือ สัดส่วนความชื้นของอากาศหลังอบแห้ง, กิโลกรัมน้ำต่อกิโลกรัมอากาศแห้ง
W _{f1,i}	คือ สัดส่วนความชื้นของอากาศหลังอบแห้งที่ชั้นที่ i, กิโลกรัมน้ำต่อกิโลกรัมอากาศแห้ง
ρ _a	ความหนาแน่นของอากาศแวดล้อม, กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
ρ _{pc}	ความหนาแน่นของข้าวเปลือก, กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
η _f	ประสิทธิภาพของพัดลม, ไร้หน่วย
η _{fm}	ประสิทธิภาพของมอเตอร์พัดลม, ไร้หน่วย
η _{vm}	ประสิทธิภาพของมอเตอร์สั่น, ไร้หน่วย
μ	สัมประสิทธิ์ความเสียดทานของข้าวเปลือก, กิโลกรัมต่อมتر-วินาที
Γ	คือ ความเข้มการสั่น, ไร้หน่วย

Abstract**Design, Testing and Optimization of Vibro-fluidized Bed Paddy Drying**

Somchart Soponronnarit*, **Somboon Wetchacama†**, **Suwat Trutassanawin†**, **Wuttikon Jariyatontivait‡**

*Fellow, the Academy of Science, the Royal Institute, Thailand, †School of Energy and Materials, King Mongkut's University of Technology Thonburi, Bangkok, Thailand, ‡Former master students.

The objectives of this research were to design, construct and test a prototype of a vibro-fluidized bed paddy dryer with a capacity of 2.5-5.0 tons/h, and to develop a mathematical model that determines optimum operating parameters. Experimental conditions were: air flow rate, $1.7 \text{ m}^3/\text{sec}$; bed velocity, 1.4 m/sec and average drying air temperature, $125\text{-}140^\circ\text{C}$. Residence time of paddy was approximately one minute; fraction of air recycled, 0.85 and bed height, 11.5 cm. With a feed rate of 4,821 kg/h, the moisture content of paddy was reduced from 28 to 23 per cent dry bed (d.b.). Vibration intensity was 1 (frequency 7.3 Hz and amplitude 5 mm). Electrical power consumption and average diesel oil consumption were 9,646 W and 17.6 L/h, respectively. Specific primary energy consumption (SPEC) was 6.15 MJ/kg of water evaporated. Electrical power of the blower motor and vibrator motor was 55 per cent as compared with the electrical power of the blower motor used in fluidized bed drying without vibration. For operation 12 hours/day and 90 days/year, the cost of paddy drying was 1.50 baht/kg of water evaporated, of which 0.50 baht was fixed cost and 1.00 baht was operating cost (US\$ 1 = 40 baht). Comparison between the experimental and simulated results showed that the mathematical model could predict with fairly accuracy. For fluidized bed paddy drying with a capacity of 5 tons/h, initial moisture of paddy of 30 per cent d.b. and drying air velocity was 2.3 m/sec , the optimum operating parameters were: drying air temperature, 149°C ; fraction of air recycled, 0.93 and bed height, 11.9 cm. SPEC and final moisture content were 5.74 MJ/kg of water evaporated and 24.9 per cent d.b., respectively. For vibro-fluidized bed paddy drying with the same capacity and initial moisture content and drying air velocity of 1.5 m/sec , the optimum operating parameters were: drying air temperature, 143°C ; fraction of air recycled, 0.83; bed height, 9.9 cm; frequency, 5 Hz and vibration intensity, 2.5. SPEC and final moisture content were 5.36 MJ/kg of water evaporated and 26.0 per cent d.b., respectively. Paddy drying with vibro-fluidization technique consumed 7 per cent less primary energy compared with fluidized bed drying without vibration. Total electrical power and average diesel oil consumption of vibro-fluidized bed drying were 5.9 kW and 21.1 L/h, respectively. Total electrical power consumption was 30.1 per cent as compared with total electrical power consumption used in fluidized bed drying without vibration.

Key words : vibro-fluidized bed, paddy drying, fluidization